

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Skilsmisse Og Separation](#) > Estonia

Skilsmisse og separation

 Estland

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

Et ægteskab kan opløses af folkeregistret eller af en notar, efter fælles overenskomst mellem ægtefællerne, hvis ægtefællerne indgiver en fælles skriftlig anmodning, eller af den kompetente ret, hvis den ene af ægtefællerne anlægger sag mod den anden, i tilfælde af at ægtefællerne ikke er enige om betingelserne for separationen eller omstændighederne i forbindelse med skilsmissen, eller hvis folkeregistret ikke har kompetence til at opløse ægteskabet.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Folkeregistret eller en notar kan opløse et ægteskab efter fælles overenskomst mellem ægtefællerne, hvis ægtefællerne indgiver en fælles skriftlig ansøgning, og begge ægtefæller har bopæl i Estland.

Et ægteskab kan opløses af den kompetente ret på grundlag af et sagsanlæg iværksat af en af ægtefællerne mod den anden, hvis det ægteskabelige forhold er endeligt ophørt. Det ægteskabelige forhold er ophørt, når ægtefællerne ikke længere lever sammen, og der er al mulig grund til at tro, at samlivet ikke vil blive genoptaget. Det ægteskabelige forhold anses for at være ophørt, hvis ægtefællerne har været retligt separeret i mindst de seneste to år.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Skilsmissen har ingen indvirkning på ægtefællernes personlige forhold. I tilfælde af skilsmisse kan retten eller folkeregistret efter anmodning af en person genindføre det efternavn, som personen anvendte inden ægteskabet; i modsat fald bevarer personen det efternavn, han eller hun havde under sit ægteskab.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Ved ægteskabets opløsning deles aktiverne i overensstemmelse med formueordningen mellem ægtefæller. I tilfælde af fælleseje mellem ægtefællerne deler ægtefællerne i princippet de fælles aktiver i lige store andele i overensstemmelse med bestemmelserne om ophør af fælleseje. Sammensætningen af de fælles aktiver fastlægges, således som den foreligger på datoen for afviklingen af formueordningen mellem ægtefæller. Ægtefællerne er ikke forpligtet til at dele deres formue i tilfælde af skilsmisse. Indtil delingen udøver ægtefællerne i fællesskab rettighederne og forpligtelserne vedrørende det fælles formuegode og kan også i fællesskab forvalte de genstande, der udgør en del af det fælles formuegode.

På tidspunktet for afviklingen af formuefællesskabet opgøres begge ægtefællers erhvervelser og de modsvarende pengekrav.

Hvis ægtefællerne ønsker at dele deres aktiver i tilfælde af skilsmisse, deles disse aktiver i overensstemmelse med den valgte formueordning eller ægtepagten. Hvis ægtefællerne har indgået en ægtepagt, ophører denne

som følge af skilsmissem. Hvis ægtepagten ophæves på grund af skilsmisse, ophører de rettigheder og forpligtelser, der følger af denne aftale. Aktiverne fordeles i overensstemmelse med ægtepagten.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Skilsmissem har ingen særlig indvirkning på reglerne om udøvelse af forældremyndigheden, som derfor i princippet forbliver hos forældrene i fællesskab.

Generelt skal forældrene blive enige om, hvor barnet skal bo, hvor meget hver især skal bidrage til at passe barnet, og hvordan og i hvilken periode der skal betales børnebidrag. Det månedlige underholdsbidrag til et mindreårigt barn må ikke være lavere end mindstebørnebidraget for et mindreårigt barn beregnet i overensstemmelse med familieloven (*perekonnaseadus*).

Hvis forældrene ikke ønsker eller ikke er i stand til at udøve forældremyndigheden over barnet i fællesskab, har hver af forældrene ret til at anmode den kompetente ret om hel eller delvis overdragelse af forældremyndigheden over barnet gennem en udenretslig ordning. Ændringer i forældremyndigheden påvirker ikke forældrenes forpligtelse til at forsørge mindreårige børn.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

En fraskilt ægtefælle har ret til underholdsbidrag:

1. indtil barnet er tre år gammelt, hvis den fraskilte ægtefælle ikke er i stand til at forsørge sig selv efter skilsmissem på grund af et fælles barns forsørgelse
2. hvis den fraskilte ægtefælle ikke er i stand til at forsørge sig selv efter skilsmissem på grund af sin alder eller helbredstilstand, og hvis behovet for hjælp i forbindelse med alder eller helbredstilstand var til stede på tidspunktet for skilsmissem. Der kan også anmodes om underholdsbidrag fra den anden fraskilte ægtefælle på grund af alder eller helbredstilstand, hvis behovet for hjælp i forbindelse med alder eller helbredstilstand var til stede på det tidspunkt, hvor retten til at modtage underholdsbidrag fra den anden fraskilte ægtefælle af andre grunde, der er fastsat i loven, faldt bort. Underholdsbidraget skal betales for hele den periode, hvor det ikke med rimelighed kan forventes, at den bidragsberettigede selv har indtægter.

Barnets far skal forsørge barnets mor i otte uger før og 12 uger efter barnets fødsel.

Af grunde, der er fastsat i loven, kan den kompetente ret fritage en person fra forpligtelsen til at forsørge sin fraskilte ægtefælle.

En fraskilt ægtefælle, der har ret til underholdsbidrag, kan anmode om, at denne underholdspligt i henhold til loven fuldbyrdes fra det tidspunkt, hvor anmodningen indgives.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

Separation er en situation, hvor ægtefællerne ikke længere har en fælles husholdning eller et ægteskabeligt forhold, og mindst en af ægtefællerne ikke ønsker genoprette dette.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Ægtefællerne bor hver for sig.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

Hvis ægtefællerne bor hver for sig, kan hver af ægtefællerne anmode den anden om:

1. adgang til genstande, der anvendes i familiens interesse, når de har brug for dem i deres egen husstand og har en legitim interesse i fortsat at anvende dem. Standardmøbler, der tilhører begge ægtefæller i fællesskab, deles mellem dem i overensstemmelse med retfærdighedsprincippet. Som hovedregel kan hver ægtefælle beholde sine personlige ejendele. Ejendom, der tilhører begge ægtefæller (navnlig i fælleseje), skal deles retfærdigt og under behørig hensyntagen til deres gensidige interesser og børnenes

interesser.

2. adgang til at opholde sig alene i den fælles familiebolig eller en del af denne, hvis det er nødvendigt for at undgå større personlige konflikter. Selv om den fortrinsret, som indehaveren af bopælen har, først og fremmest skal respekteres, kan bopælen også overlades til den ægtefælle, der ikke er ejer, når retten finder det nødvendigt under hensyntagen til begge ægtefællers muligheder og børnenes interesser.

Hvis ægtefællerne bor hver for sig, betaler de hver især underholdsbidrag i form af regelmæssige betalinger til den anden for at godtgøre de almindelige udgifter, som den anden har afholdt i familiens interesse.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Omstødelse af et ægteskab betyder, at ægteskabet var ugyldigt fra begyndelsen. Et ægteskab kan kun omstødes ved en retsafgørelse.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Med henblik på omstødelse af et ægteskab er det kun muligt at påberåbe sig de grunde, der er anført i familieleven, dvs. at retten kan omstøde et ægteskab i forbindelse med en retssag, hvis:

1. et krav vedrørende alderen for indgåelse af ægteskab eller rets- og handleevne ved indgåelsen af ægteskabet ikke er opfyldt
2. en hindring for indgåelse af ægteskab som følge af loven ikke er blevet overholdt ved indgåelsen af ægteskabet
3. de formelle krav, der er fastsat i loven, ikke er blevet overholdt ved ægteskabets indgåelse
4. mindst en af ægtefællerne havde en midlertidig psykisk lidelse eller af anden årsag var frataget sin normale dømmekraft på tidspunktet for ægteskabets indgåelse
5. ægteskabet er indgået ved svig eller under trussel eller vold, herunder ved at skjule en ægtefælles helbredtstilstand eller andre personlige forhold, hvis dette var vigtigt for indgåelsen af ægteskabet
6. den ene eller begge parter ikke havde til hensigt at opfylde de forpligtelser, der følger af ægteskabets status, og ægteskabet blev indgået med andre hensigter, herunder navnlig hvis det blev indgået med henblik på at opnå opholdstilladelse i Estland (proformaægteskab)
7. ægtefællerne er af samme køn efter et kønsskifte under ægteskabet.

Ægteskabet anses bl.a. for ugyldigt, hvis:

1. personerne, der er blevet gift, er af samme køn
2. ægteskabets indgåelse er attesteret af en person, der ikke har kompetence som giftefoged, eller
3. mindst en af parterne har ikke givet udtryk for deres vilje til at indgå det pågældende ægteskab.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Hvis et ægteskab omstødes, er ægteskabet ugyldigt fra begyndelsen, medmindre ægteskabet er blevet omstødt, fordi der er tale om et ægteskab mellem personer af samme køn, i hvilket tilfælde ægteskabet omstødes fra datoen for ikrafttrædelsen af en retsafgørelse. Personer, hvis ægteskab er blevet omstødt, har ikke de rettigheder og forpligtelser, der følger af ægteskabet (herunder de rettigheder og forpligtelser, der følger af deres ægtepagt, som også betragtes som ugyldig).

I tilfælde af omstødelse af et ægteskab med den begrundelse, at en af de personer, der indgik ægteskabet, skjulte fra den anden, at den pågældende allerede var gift, eller pressede den anden til at indgå ægteskab ved hjælp af svig, trussel eller vold, kan retten pålægge den pågældende at betale underholdsbidrag til den person, der har indgået et ugyldigt ægteskab med den pågældende, under anvendelse af bestemmelserne om ægtefællens underhold. Efter anmodning fra den part, der ulovligt er blevet tilskyndet til at indgå ægteskab, kan retten anvende bestemmelserne om formuefællesskab med hensyn til erhvervelser (dvs. ægtefællernes fælles formue) på parternes formueretlige forhold.

Børn, der er født i et omstødt ægteskab, har samme rettigheder og pligter som børn, der er født i et ægteskab.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

Efter fælles overenskomst mellem ægtefællerne kan et ægteskab opløses af civilstandsmyndigheden eller af en notar. De retlige konsekvenser af en skilsmisse (f.eks. fordeling af erhvervelser under ægteskabet) kan fastsættes i en aftale mellem ægtefællerne, der ønsker at blive skilt.

Hvis ægtefællerne ikke er enige om omstændighederne i forbindelse med skilsmissen, er der ingen mulighed for at løse disse tvister udenretsligt.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

En begæring om skilsmisse kan indgives:

1. til civilstandsmyndigheden for ægtefællernes bopæl (hvis begge ægtefæller har bopæl i Estland)
2. til en notar
3. den ret i første instans (*maakohus*), hvor sagsøgte har bopæl.

Et omstødsessøgsmål skal indgives til retten i første instans, der hvor sagsøgte har bopæl.

Civilstandsmyndigheden opløser ægteskabet, når ægtefællerne indgiver en fælles skriftlig begæring. Ægtefællerne bekræfter i deres begæring, at de ikke har tvister vedrørende børn, deling af fælles aktiver eller pålæg om betaling af underholdsbidrag. Begæringen om skilsmisse skal ledsages af et dokument, der bekræfter ægteskabet. Hvis en ægtefælle af tungtvejende grunde ikke kan melde sig personligt til civilstandsmyndigheden med henblik på at indgive en fælles begæring, kan han eller hun indgive en særskilt begæring til denne myndighed attesteret af en notar. Dokumenter udstedt på et fremmedsprog skal indgives til civilstandsmyndigheden ledsaget af en oversættelse attesteret af en notar, en konsulær embedsmand eller en autoriseret oversætter. Når et dokument, på grundlag af hvilket et ægteskab er registreret, er udfærdiget i et andet land, skal det legaliseres eller være forsynet med en apostillepåtegning, medmindre andet er fastsat i en international traktat.

Notaren opløser ægteskabet, når ægtefællerne indgiver en fælles skriftlig begæring. Begæringen om skilsmisse skal ledsages af et dokument, der bekræfter ægteskabet. Hvis en ægtefælle af tungtvejende grunde ikke selv kan give møde for notaren med henblik på at indgive en fælles begæring, kan han eller hun indgive en særskilt begæring til notaren, der er attesteret af en notar. Dokumenter udstedt på et fremmedsprog skal indgives til civilstandsmyndigheden ledsaget af en oversættelse attesteret af en notar, en konsulær embedsmand eller en autoriseret oversætter. Når et dokument, på grundlag af hvilket et ægteskab er registreret, er udfærdiget i et andet land, skal det legaliseres eller være forsynet med en apostillepåtegning, medmindre andet er fastsat i en international traktat.

I en ægteskabssag ved en estisk ret anlægges sagen ved retten på det sted, hvor ægtefællerne har fælles bopæl, eller i mangel heraf til retten på det sted, hvor sagsøgte har bopæl. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Estland, anlægges sagen ved retten på det sted, hvor det mindreårige barn har bopæl, eller, hvis parret ikke har et mindreårigt barn, ved retten på det sted, hvor sagsøgeren har bopæl. Når der anlægges sag om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, skal det indledende processkrift (stævningen) opfylde alle de formkrav, der er fastsat i den civile retsplejelov (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*). Stævningen og skriftlige beviser skal indgives til retten i papirform eller elektronisk, på estisk og i A4-format.

Stævningen skal indeholde navnet på retten, sagsøgerens og sagsøgtes personlige oplysninger og deres fælles mindreårige børn. Den skal også angives, hvem der skal tage sig af børnene, og hvem de skal bo sammen med. Stævningen skal også indeholde et forslag til den fremtidige fordeling af forældrerettigheder, og hvem der skal tage sig af børnene. Desuden skal stævningen klart angive sagsøgerens samtykke og de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for søgsmålet. Sagsøgeren skal i stævningen opregne og fremlægge de beviser, som pågældende råder over.

I tilfælde af fælles aktiver er det nødvendigt på forhånd i begæringen at angive aktivernes sammensætning og placering, fastsætte værdien af alle sagsøgers aktiver og at fremlægge et forslag til deling de fælles aktiver. Hvis ægtefællerne har indgået en ægtepagt, skal denne aftale vedlægges stævningen.

Stævningen skal være underskrevet af sagsøgeren eller dennes repræsentant. Hvis den er underskrevet af repræsentanten, skal den være ledsaget af en fuldmagt, der bekræfter repræsentantens beføjelser.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Hvis en person, der ansøger om retshjælp, på grund af sin økonomiske situation ikke er i stand til at betale sagsomkostningerne eller kun kan betale dem i rater eller dele heraf, og der er grund til at antage, at den forestående deltagelse i sagen kan føre til et gunstigt udfald, kan retten helt eller delvis give afkald på sagsomkostningerne og overlade dem til staten.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

En afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab kan appelleres i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser om appelproceduren, hvis den person, der ønsker at appellere, finder, at retten i første instans har begået en retslig fejl i sin afgørelse (f.eks. ved ukorrekt anvendelse af en materiel eller procesretlig bestemmelse).

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2019/1111 anerkendes skilsmisseafgørelser truffet i en medlemsstat automatisk i de øvrige medlemsstater (undtagen Danmark), uden at der stilles krav om en særlig procedure.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

For at gøre indsigelse mod en afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet af en ret i en anden medlemsstat, skal sagen indbringes for den appelret i den pågældende medlemsstat, der er anført på den liste, der er offentliggjort i Rådets forordning (EU) 2019/1111. I Estland er denne ret *ringkonnakohus* (distriktsdomstolen).

Appelproceduren og -fristen fastsættes i afgørelsen.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Skilsmissen er underlagt loven i den stat, på hvis område ægtefællerne har deres fælles bopæl. Hvis ægtefællerne har bopæl i forskellige stater, men har samme nationalitet, afgøres de generelle retsvirkninger af ægteskabet efter loven i den stat, hvor de er statsborgere. Hvis ægtefællerne har bopæl i forskellige stater og har forskellig nationalitet, afgøres de generelle retsvirkninger af ægteskabet efter loven i den stat, hvor:

- de havde deres seneste fælles bopæl, hvis en af ægtefællerne har bopæl i den pågældende stat
- modparten har bopæl

- i tilfælde af fælles begæring, en af ægtefællerne har bopæl
- ansøgeren har bopæl, hvis denne har opholdt sig dér i mindst et år umiddelbart forud for begæringens indgivelse, eller hvor ansøgeren har bopæl, hvis denne har opholdt sig dér i mindst seks måneder umiddelbart forud for indgivelsen af begæringen og er statsborger i den pågældende medlemsstat.

Hvis skilsmisse ikke er tilladt i henhold til denne lovgivning eller kun er tilladt på meget strenge betingelser, bør estisk lovgivning finde anvendelse, hvis en af ægtefællerne har bopæl i Estland, er estisk statsborger eller havde bopæl i Estland eller var estisk statsborger på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev indgået.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 28/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.